

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25	Utgitt 28 april	1942
--------	-----------------	------

Innhold.

Midlert. lov om arbeidshjelp til jordbruket 1942.....	345
Lov om forlenget gyldighet av § 5 i forordn. om arbeidsformidling	348

Midlertidig lov om arbeidshjelp til jordbruket 1942.....	27 april.
	Nr. 1.

§ 1. For å sikre at jordbruket i 1942 får tilstrekkelig arbeidskraft til landets livberging kan Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd eller den dette gir fullmakt pålegge enhver arbeidsgiver å gi inntil en tredjedel av bedriftens arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) fri for å utføre jordbruksarbeid i minst 3 veker i tidsrommet 1 mai—31 oktober 1942.

Hvis arbeidsgiveren finner det mer hensiktsmessig, har han høve til enten å gi et forholdsvis større antall arbeidstakere fri i kortere tid, dog minst 14 dager, eller til å frigi en mindre del av arbeidsstyrken i et tilsvarende lengre tidsrom. Dette kan dog ikke uten arbeidstakerens samtykke settes til mer enn 5 veker.

Når en bedrift arbeider på innskrenket arbeidstid eller med leilighetsvis driftsstans eller når andre særlig grunner foreligger, kan direktoratet bestemme at den på nærmere vilkår plikter å avgi en større arbeidsstyrke og for et lengre tidsrom enn fastsatt i første ledd. Direktoratet kan også fravike bestemmelsene i annet ledd når særlige grunner foreligger.

§ 2. Arbeidsgiver som har fått pålegg etter § 1 bestemmer hvem av arbeidstakerne skal frigis. Han skal så vidt mulig frigi dem som er best skikket til jordbruksarbeid. Frigis bør i første rekke arbeidstakere som samtykker i det og som er minst 18, men ikke over 45 år.

Arbeidsgiveren skal melde de arbeidstakere som vil bli frigitt, til arbeidsformidlingen i den kommune der bedriften ligger, på den måte og innen den frist som blir bestemt av vedkommende formidlingsmyndighet.

§ 3. Arbeidstaker som blir frigitt plikter å ta jordbruksarbeid på det sted og i det tidsrom som arbeidsformidlingen bestemmer i samsvar med § 1.

27 april. Han plikter å utføre det pålagte arbeid etter beste evne
 Nr. 1. og har å rette seg etter den midlertidige arbeidsgivers (jordbrukerens) rettleiing og ordrer. Arbeidstida skal være som vanlig i distriktet, likevel ikke over 55 timer i veka.

§ 4. Under arbeidsperioden kan den vanlige arbeidsgiver betale arbeidstakeren inntil en tredjedel av full lønn.

Arbeidstakeren står i arbeidsperioden fortsatt sjuke- og arbeidsløshetsstrygdet for den vanlige arbeidsgivers rekning i samme trygdekasse og samme inntektsklasse som før. Arbeidsgiveren kan ikke trekke arbeidstakerens del av trygdepremien i hans lønn medmindre han betaler lønn i den utstrekning som er nevnt i første ledd.

Arbeidstakeren må ikke fjernes fra sin stilling på grunn av fraværet på jordbruksarbeid. Heller ikke må han av denne grunn mot eget ønske få avkorting i ferie.

§ 5. Den som utfører jordbruksarbeid etter § 3 får i arbeidsperioden et lønnstilskott av staten. For den som har ektefelle og/eller barn å forsørge utgjør lønnstilskottet det samme som dagpenger og i tilfelle barnetillegg etter § 4 i forordning om trygd mot arbeidsløshet av 15 november 1940. For andre er lønnstilskottet halvparten av dagpengene til enslige. Lønnstilskottet blir for øvrig utbetalt etter de regler som er fastsatt for familiestønad etter forordning av 27 mai 1941 om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 9.

Vedkommende har videre krav på fri reise én gang fram og tilbake til det nye arbeidssted når avstanden fra bostedet er minst 5 km. Han har dessuten krav på kostvederlag med kr. 3 pr. reisedag såfremt reisa tar mer enn 4 timer en vei. For tilbakereisa gjelder dette bare når forpliktelsene etter § 3 er oppfylt. Disse utgifter dekkes av staten og betales ut av den offentlige arbeidsformidling etter samme regler som i nevnte forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 3.

§ 6. Arbeidstaker som fyller sin plikt etter § 3 har foruten gratis kost og losji krav på lønn av jordbrukeren med kr. 3,50 pr. arbeidsdag. Pengelønna forhøyes til kr. 4,25 fra og med den 7de arbeidsdag og til kr. 5 fra den 13de arbeidsdag. For kvinner og for ungdom i alderen 18—21 år nedsettes disse satser med kr. 1 pr. dag. For ungdom under 18 år fastsettes pengelønna etter avtale. Sosialdepartementet kan endre lønnsattsene for hele landet eller for enkelte distrikter.

§ 7. Den som overfor forsyningsnemnda i sin bostedskommune godtgjør at han har arbeidd i jordbruket i samsvar med denne lov i minst 2 arbeidsveker, skal i tilfelle av rasjonerings av poteter og/eller grønnsaker få anvist disse varer for seg og dem han forsørger etter satser som bestemt for produsenter.

Den som har arbeidd i jordbruket slik som nevnt i første

ledd, kan i stedet for pengelønn kreve av jordbrukeren mat- 27 april.
poteter og/eller grønnsaker etter pris som ved levering fra Nr. 1.
produsent og levert på nærmeste transportstasjon. Han kan
ikke kreve levert større mengder slike varer enn han i tilfelle
av rasjonering kan få anvist av forsyningsnemnda, jfr. første
ledd.

§ 8. Arbeidstakeren har for det tidsrom han utfører jord-
bruksarbeid krav på slike tilleggstrasjoner av brød og fett som
er bestemt for gårdsarbeidere.

Rasjoneringskort og tilleggskort for matvarer skal stilles
til rådighet for jordbrukeren til klipp av merker for det tids-
rom arbeidstakeren har kosten hos ham.

§ 9. Arbeidsgiver som mener at det for hans bedrift fore-
ligger avgjørende grunner som er til hinder for å avgjøre arbeids-
takere etter denne lov, og arbeidstaker som mener at avgjøre-
nde grunner er til hinder for at han utfører det pålagte
arbeid, kan søke distriktskontoret for arbeidsformidling (fyl-
ket, avd. arbeidstiltak) om unntak fra eller lempninger i om-
handlede plikt. Bestemmelsene om anke i § 11 i forordning
av 27 mai 1941 om arbeidshjelp til jord- og skogbruk gjelder
tilsvarende for søknaden.

Twister som måtte oppstå mellom arbeidsgiver og arbeids-
taker og mellom jordbruker og arbeidstaker etter denne lov,
avgjøres av den stedlige arbeidsformidling. Om anke gjelder
reglene i § 11 i den forordning som er nevnt i foregående ledd.

§ 10. Arbeidsgiver skal være fritatt for pålegg etter § 1
dersom han uten pålegg innen den eller de frister som Direk-
toratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd setter,
har meldt til den stedlige arbeidsformidling som villige til å
ta jordbruksarbeid i minst 2 veker i sammenheng så mange
av bedriftens arbeidstakere at det, omreknet etter antall og
tid, svarer til minst to tredjedeler av det arbeidsgiveren kan
bli pålagt etter § 1. Arbeidsperioden må legges i det tidsrom
som arbeidsformidlingen fastsetter.

For øvrig skal bestemmelsene i denne lov gjelde på til-
svarende måte, men slik at lønnstilskott av staten ikke blir
betalt for mer enn 5 veker.

§ 11. Bestemmelsene i denne lovs §§ 5, annet ledd, 6, 7 og
8 skal gjelde også for arbeidsføre personer i alder fra 18—45
år som frivillig og uavhengig av tiltak etter § 1 og § 10
melder seg til arbeidsformidlingen og i minst 2 veker i sam-
menheng utfører jordbruksarbeid på det sted arbeidsformid-
lingen tilviser og ellers i samsvar med krava i § 3, annet ledd.
Lønnstilskott av staten etter § 5, første ledd, blir betalt for
arbeid i opp til 5 veker.

Er den som melder seg til jordbruksarbeid arbeidstaker,
har han krav på permisjon av sin vanlige arbeidsgiver for den

27 april. tid jordbruksarbeidet og nødvendig reise til og fra dette varer,

Nr. 1. med mindre arbeidsformidlingen bestemmer at han skal fortsette arbeidet hos den vanlige arbeidsgiver. Arbeidstakeren skal ved innmeldinga godtgjøre at han har varslet sin arbeidsgiver om at han har meldt seg til jordbruksarbeid. Bestemmelsene i §§ 4 og 9 gjelder på tilsvarende måte.

§ 12. Denne lov er ikke til hinder for at forordning av 27 mai 1941 om arbeidshjelp til jord- og skogbruk kan komme til anvendelse på så vel arbeidsgiver som har avgitt arbeidskraft som på arbeidstaker som utfører arbeid etter denne lov. Arbeidstakeren kan dog i påleggssperioden gjøre fradrag for den tid han har utført arbeid etter denne lov omrechnet til det dobbelte antall dager.

§ 13. Offentlige og kommunale myndigheter, bedrifter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi den offentlige arbeidsformidling opplysninger og annen hjelp den trenger til å gjennomføre denne forordning.

§ 14. Sosialdepartementet gir nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov og kan også under særlige forhold gjøre avvik fra lovens regler.

§ 15. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller pålegg eller regler gitt med hjemmel i den, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder medvirkning til slik overtredelse.

§ 16. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 27 april 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

27 april. Lov om forlenget gyldighet av § 5 i for-

Nr. 2. ordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940.

§ 5 i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 slik denne lyder etter forordning av 26 mars 1941, skal gjelde inntil videre.

Oslo 27 april 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.